

Mai adu-ți aminte

Mai adu-ți adu-ți aminte,câte lacrimi ai vărsat,
Cum strigai tu de fierbinte Domnului când te-ai rugat.
Alergai la stăruință și-i îmbărbătai pe frați,
Cu iubire și credință,către Domnul toți strigați.

Cor:

Așa cum ai fost altădată,
Te luptă să fii tot mereu,
În dragostea adevărată,
În dragostea Lui Dumnezeu.

Ce plăcută amintire,oare cum de ai uitat?
Cum a Domnului iubire,Dugul Sfânt ne-a cercetat.
Fiecare rugăciune aducea descoperiri,
Nu era amărăciune,nu erau împotriviri.

Numai lacrimi pe fețe,Doamne,ce surori,ce frați!
Duhul Sfânt dădea povețe pentru cei descurajați.
Clocotea de foc altarul de cîntări și bucurii,
Căci iubirea era jarul,în ai Domnului copii.

Vremuri de înviorare ca și-atunci,am vrea la fel,
Haideți frați,cu mic,cu mare,să ne-ntoarcem toți la El.
Rugăciune,pocăință,la aceleași vechi cărări;
Să ne-ntoarcem azi la Domnul din a noastre mari căderi.

Amin